

BONA PAU

N.º 342 - Any XXIX

FULL PARROQUIAL DE MONTUÏRI

Agost 1981

SANT BARTOMEU

Com cada any, quan l'estiu corr cap al seu fi, quan un gran nombre de montuïrers han pogut fruit del sol, de les platges, de les vacances, de les excursions; al mateix temps que uns altres s'han vist obligats a fer més feina que mai davant la pesada tasca de recollir, sota un sol que cremava, l'anyada escampada per les nostres terres... arriba el 24 d'agost, Sant Bartomeu. Una data que no pot oblidar mai cap montuïrer, no sols el qui passa tot l'any a la vila, sinò també i sobretot, aquell que, allunyat pels seus quefers laborals, transcorr els dies enfora de la llar que el va veure néixer i dels carrers i places on jugava de petit. Un i altre anyoren el gojós moment de l'anyal encontrada. Una encontrada familiar amb els seus; una trobada entranyable i joiosa amb tots aquells que en diferents èpoques de la seva vida han compartit alegries i inquietuts; una sana topada amb tots els coneguts que tan bé coneixen les intimitats viscudes per uns i altres; una agradosa mostra de solitaritat amb tots, vells i joves, homes i dones; una demostració clara de pervivència d'un poble i, fins

i tot, d'una comunitat viva que desitja continuar anllaçada en els moments més importants de la seva història i en el mateix lloc on va arrelar.

Tot això i molt més és Sant Bartomeu: una data, una encontrada, una trobada, una topada; una mostra de solidaritat, de pervivència, de comunitat, el gojós motiu d'estrenyer els llaços que ens uneixen, una oportunitat per tornar a veure'ns amb tots aquells que físicament resideixen fora, però sempre, amb esperit, són montuïrers.

I aquí, aquests dies, quan la música o els Cossiers ens delectaran, o quan els balls o els esports ens complauran, o quan la revel·la o les corregudes es desenrollaran gojosament, o quan ens reunirem a l'Ofici per participar de l'Eucaristia o a la taula de ca nostra amb un bon menjar... tornarem a sentir-nos més montuïrers.

Aleshores serà quan vertaderament podrem repetir: això i molt més és Sant Bartomeu.

O. Arbona

Recull de cançons dels Cossiers

BONA PAU s'ha vista honrada al llarg dels seus anys i de la seva dilatada història, no sols amb simples al·lusions als Cossiers, sinó publicant tot el que sabem d'ells. Hem fet menció a la seva etimologia, a la simbologia, a quan es sap de l'origen i de la seva evolució.

Aquest mes, en aquesta pàgina, ens plau transcriure el següent recull de cançons de les dances que ballen, la majoria de les quals les transmaté de viva veu el seu mestre flabiolor, l'amo En Joan «Niu», als al·lots Rafel Fullana, Toni Bennassar i Tomeu Ribes.

FLOR DE MURTA

Un xiroi de gent,
flabiolor que parla,
cops de tambori,
criden a la dansa.

Baix un sol calent,
i fresca de tarda,
els carrers esclaten,
pel crit de la dansa.

Olorosa flors,
petiteta, blanca,
fa anys ja sabies,
que series dansa.

Uns vestits llunts,
un capell al cap
saltant cascavells
tot al hora, dansa.

A les mans hi du
un ramet d'alfàbega
dins el ròdol, junts
l'ensumen quan dansa.

Enrevolten tots
una tímida dama,
que trepitja el cos
dimoni que dansa.

Un bot més amunt.
una música clara,
mocadors al vent
colors dins la dansa.

I... mira la gent
li somriu la cara,
dins el cos hi vibra
la força que balla.

ES GENTIL

Senyora fet
l'antiguedat recorda't
d'alguna hora que em tenies subjugat,
recorda't que em digueres
d'un brot d'amor tenia per recordança;
em dares lo teu cor damunt sa mà,
lo teu cor dalt sa mà per recordança,
em dares lo teu cor damunt sa mà.
Lai, lai, lolai, tirolilolai, lai, lai, lai, lai.

SA MITJA NIT

D'on veniu?
De la mitja nit que estic en es llit;
no hi som per fer mal ningun.
No som com qualcun
que la mala dona per vos que l'em pegaren.
Lai, lai, lolai, tirolilolai, lai, lai

EL REI NO PORIA

Viure més content que viure-hi juell;
davant vos voldria com jo us veig senyora,
estant en la porta, vostra present,
que, ara de tots mos mals comporta,
i ella que és presumida i del seu cor tan bell,
feta d'un pinzell,
i davant vos voldria.
Lai, lai, lolai, tirolilolai, lai, lai

SA GALLINETA ROSSA

Des jai Pere Cabot n'ha feta gran distanci.
No vol que es gall la toc, titoieta;
es gall empertinent diu que no vol menjar ordi ni
no n ha volgut tastar, titoieta, civideta,
com ve sa matinada que es gall fa quec-quec-quec,
sa gallineta rossa li toca es barbonet, titoieta,
li toca es barbonet i titoieta,
lai, lolai, lai, tirolilolai, lai, lai.

MESTRE JOAN

Sa banya enrevoltada
ha foradat es llençol
i cent dobles de flassada,
i diu que no hi és.
que se n'es anada,
i galandenc, gandenc,
gandana
i galandenc, gandenc,
gandana.

Ha foradat es llençol
i cent dobles de flassada,
lai, lai, lolai, lolai, lai, lai.

S'OBRIU-MOS

Obriu-mos,
senyoreta com ara;
obriu-mos,
que no som sinó dos.
No ho faré no,
lo que no vol mon pare;
no ho faré no,
lo que no vol mon pare...

(es repeteix tantes vegades com Cossiers hi ha)

lai, lai, lolai, tirolilolai
lai, lai, lai, lai.

SA DANSA NOVA

Des que l'han batculat,
li han vengudes ganes de «nar-se'n» a ciutat
i tenen ses mans blanques, lai;
trefte per un real, i mal no n'hi feren, lai;
trefte per un real, i mal no n'hi feren.
Sus parents li han dit que se'n enés de Campos
que no hi volen parents que else toquin ses anques,
trefte per un real, i mal no n'hi feren, lai;
trefte per un real, i mal no n'hi feren;
concert en es dobbés, que se'n enés de Campos
que no hi volen parents que else toquin ses anques.
Mestre Pere Pastera aqueix és que em fa batre,
trefte per un real i trefte per un real i mal no n'hi
trefte per un real, i mal no n'hi feren, feren,
La, lai, lolai, tirolilolai, lai, lai.

No pogueren trobar les lletres de les següents dances:
«Es Mercanso» «Els Mocadors» i «L'Oferta».

Davant el projecte de mancomunar el servei

S'ha oferit a Montuïri esser centre de recollida de «bassures»

Després d'una xerrada amb el Batle de Montuïri poguerem saber que el Consell General Interinsular té el ferme projecte de mancomunar el servei de recollida de «bassures» de l'Illa, inquiet i projecte que va presentar a tots els batles de Mallorca.

TRES ALTERNATIVES

L'esmentat Consell ofereix tres alternatives, les quals afecten més de ple a Montuïri que a altres pobles perquè mitjançant estudis geològics es sap que el nostre terme té una gran zona totalment impermeable i podria esser, per aquesta i altres raons, el centre de recollida de la part forana (excepte les comarques de Ciutat i Calvià), la qual cosa suposaria recollir unes 62.000 tones i produir, una vegada separada la matèria orgànica i tractada adequadament, unes 18.000 tones de compost (abonos).

La segona variant preveu punts de tractament a Calvià, Ciutat, Selva i Manacor. Torna a afectar igualment a Montuïri, convertint-nos en estació de transferència. Buidarien aquí les «bassures» dotze pobles del Pla: Algaida, Santa Eugènia, Sancelles, Costix, Lloret, Llubi, Sineu, Maria de la Salut, Petra, Sant Joan, Villafranca i Porreres. Es reduiria de volum i mitjançant camions contenidors s'enviarien a la planta de tractament de Sant Llorenç, que recolliria globalment la de les Comarques del Pla, Llevant i Mitjorn.

Finalment, la tercera variant per a la resolució de l'esmentat problema, consisteix en un únic punt de tractament, a Ciutat (exceptuant sempre Calvià) on es centralitzarien tots els rebuigs de Mallorca (3 forns crematoris i una planta de compost). Montuïri també hi queda inclosa de ple, per preveure-hi una estació de recollida de la Comarca, i un següent prensat i remisió a Palma.

ABANS DE DECIDIR

Per altre banda també es sap que el C.G.I. ha convidat a una comissió de l'Ajuntament de Montuïri (un representant de cada un dels tres partits polítics) per a fer visites a tres instal·lacions similars de la Península, concretament a Tarragona, Lleó i Badalona, probablement durant el present mes d'agost.

A fi de posseir una bona i segura informació damunt el terreny, és quasi segur que els nostres regidors acceptaran aquesta invitació d'anar a veure les esmentades plantes de compost i després, convenientment assessorats, faran un estudi en profunditat de les tres variants d'aquesta proposta de mancomunitat i sols, si convé pel nostre poble, s'acceptarà; si bé, des d'un principi, ja s'ha fet una valoració i es preveuen uns

perjudicis clars pel nostre poble, com són els derivats de qualsevol planta: Mals olors, fum, excésu trànsit per les carreteres amb el pas molest dels camions...

Moltes més coses encara sabem, però essent que estan bastant a l'aire i poden sofrir modificacions, esperarem més envant per a donar-les a conèixer als nostres lectors.

Gabriel Gomila

De la societat de caçadors

Cap a la primavera del 78, un nombrós grup de persones veren la necessitat de vedar el terme municipal, per tal d'evitar la constant invassió per part de caçadors externs, «domingueros i xaleteros». Això fou degut a la proliferació dels vedats particulars (que beneficien a uns pocs).

Davant això els municipis comencaren a vedar els seus respectius termes municipals. Avui la societat de montuïri té 290 socis, tots ells montuïrers, per lo tant creim que la nostra caça esta socialitzada, encara que també es tracti d'un vedat privat.

Aquest any la societat ha posat en marxa un camp d'ensinistrament a per cans. Tenim uns dies assenyalats per a practicar la caça a l'aguait, amb cans, i d'esprés, a partir del 15 d'agost, ja es podrà caçar la guàtlera, mentres que la perdiu no es pot caçar fins que s'aixequi la mitja veda, (setembre).

Enguany per Sant Bartomeu s'organitzarà una tirada, segurament de coloms o guàtleres.

Montuïri, a 26 de juliol de 1981

JAUME MARTORELL

El Batle parla de les festes i de les activitats culturals

«La gent hi hauria de participar més»

Per aquest número de la «Bona Pau» que està molt enfocat a les festes de Sant Bartomeu, hem pensat entrevistar al batle, En Francesc Trobat.

—Com haurien de ser les festes?

—Crec que les festes no han de ser un negoci, sinó una aportació espontànea de cara a fer una bulla col·lectiva. Es cert que el qui es posa en mig sempre en surt nàfrat però si no hi ha una col·laboració desinteressada per part de la gent del poble, en doblers sols no es pot fer res, ni basta què ni pasta.

—Hi ha manca de participació? ¿per què?

—Sí. La gent hauria de participar més. Els hàbits són mals de canviar, hem estat molts anys anant a les festes com a simples espectadors i ara no hem de voler arreglar-ho tot de cop.

«Es podria reconstruir fàcilment la història de sis segles del nostre poble»

—Si ho trobes, també podriem parlar de les activitats culturals que ha impulsat enguany l'Ajuntament, cosa que en acostar-se a festes hi ve bé.

—En primer lloc vull dir que hi ha dues vertents, per una part la qüestió de millorar o crear una planta d'instal·lacions culturals, esportives, etc., i per altra banda el propiciar o col·laborar en aquestes activitats. Respecte a col·laboracions hem respost a tot el que s'ens ha sol·licitat, ja sia ajuda econòmica o aportació personal. Per exemple el montatge del 2.º cors organitzat per l'associació de Pares. Directament l'Ajuntament coordina i serca subvencions per montar la fira, que crec és una activitat cultural prou important i laboriosa.

ment la història de sis segles del nostre poble. Els interessats podran consultar qualsevol data. La biblioteca municipal, una altra realitat que tal volta abans de Nadal estigui en marxa. Conjuntament amb la biblioteca, funcionarà una sala de lectura i una sala més gran per a conferències i reunions. L'edifici adjunt a la pista del Dau és una altra qüestió que ha estat fent l'Ajuntament.

Fins una altra. I a tots bones festes.

Jaume i Antònia Cloquell

—I de la qüestió econòmica que em dius?

—Els «gastos» imprescindibles han d'anar a càrrec de l'Ajuntament, però l'aportació personal no es pot pagar. La gent que té una afició ha d'intentar desenvolupar-la i cercar l'aportació de l'Ajuntament pels «gastos» imprescindibles. Però no muntar un negoci. En tenir per fer una petita bauxa, en haver acabat, ja n'hi ja prou. Un exemple del que és i no hauria de ser són els Cossiers, que enguany cobraràn 70.000 pts. ¿Vos imaginau si a la banda de música l'hagués de subvencionar totalment l'Ajuntament? Faria molts d'anys que no tendriem banda si no fos per l'aportació desinteressada dels seus membres.

—I per aquest estiu, quines activitats hi ha organitzades?

—S'està muntant, en col·laboració amb gent del Grup Jovent i subvencionat per l'Ajuntament, un curset de natació a Can Rigo i un curset de gimnàsia de manteniment a les escoles.

—Ens voldries parlar de l'arxiu municipal i de la biblioteca?

—L'ordenació de l'arxiu municipal és una altra de les activitats poc vistes que l'Ajuntament està duent a terme, encara que sia paulatinament, degut a les penúries de pressupost. Abans sols hi havia un caramull de papers i documents que tenen molt de valor històric però que no se podien aprofitar, ara se podria reconstruir fàcil-

ESPORTS

DOS NOUS ENTRENADORS

En Joan Miralles i Julià, col·laborador de BONA PAU, i En Llorenç Amengual Ferrer, han obtingut el títol d'entrenadors de futbol de categoria regional d'esprés d'haver seguit i aprovat un dur curset a Palma.

Això els faculta entrenar a regional i a III divisió balear.

Les festes de Sant Bartomeu - 1981

Ses festes d'enguany tendran poques novetats en relació a les de l'any 79 y 80. Únicament, hi ha que resaltar, que la crisi econòmica, també ha arribat a les festes, ja que les coses que aquests anys passats valien cinc, ara val vuit, nou o deu. En els programes podreu veure lo que costaran totes les festes i vos en fareu creus dels preus d'alguns espectacles.

Poden dir que les festes, comencaran en l'inauguració del «IX Torneig de la Llum», el dia nou d'agost amb una duració de setze dies, que no es poc en comparació dels altres torneigs, que només duren dos o tres dies, essent digne de destacar la labor continuada de la Comissió Organitzadora. Esperem que l'il·luminació i els serveis d'aigua, en situació tan precària, no deslluesquin tan brillant festa deportiva.

No faltaran a les festes els Cossiers, el dimoni, ni la banda de música, una quarantena de persones, que sense elles, els montuirés no sabriem si Sant Bartomeu ha arribat o ja ha passat. El dia quinze d'agost uns i altres ens anuncien el començament, petits i grans, correguent, mirant o escoltant, vibraran d'emoció i d'alegria.

Tampoc faltaran els actes pels aficionats al tir, a les carreres de «cars» i bicicletes, a la jinkama de cotxes i motos, ni mançaran les corregunes de cintes i joies. Enguany no han estat possible, les carreres de cavalls; l'inconvenient, els diners, el pressupost no ha bastat, en el seu lloc hi haurà les bicicletes, així que el que uns agreiran, uns altres maleiran: és impossible en pocs doblers donar gust a tots.

Ah! ja no hi pensava, els joves s'esbravaran en tres dies de berbenes en el Dau, en conjunts per tots els gusts, bufadors, guitarristes, rokeros i solistes; i per acabatall recital de cançó mallorquina i sudamericana en mig de la plaça.

Però les festes no s'acaben el dia vint i cinc d'agost en la gran traca final, sinó que continuarem els dies 26, 27, 28, 29 i 30 en la segona setmana poli-esportiva que aquest any tindrà la participació dels millors equips de les illes de balón-mano, futbol i voleibol; llàstima de no tenir els vestuaris i les dutxes arreglades del Dau, ja que no les quedarà més remei que anar en el camp de futbol.

Des d'aquest full parroquial transmet l'agraïment a totes aquelles persones, que un any més han col·laborat gratuïtament en la programació de les festes: el poble té un deute en voltros.

Josep M.ª Munar i Vic
President de la Comissió de Cultura
de l'Ajuntament

ACTIVITATS ESTIUENQUES

Com a professional de l'Educació Física i l'esport, consider un dret natural de l'home el fer una activitat física.

Enguany el Grup Jovent varem intentar dur a terme una serie d'activitats físiques per a tot el poble, així com unes altres tan necessaries com les primeres, com són les culturals. Varem proposar a l'Ajuntament fer un curset municipal de natació, una guarderia infantil, municipalitzar la piscina del Moli de Ca'n Rigo i fer un curs de gimnàsia de manteniment per a gent gran.

Es va aprovar per l'Ajuntament el subvencionar totalment el curset de natació, així com la municipalització de la piscina, que en principi tenia un pressupost de 85.000 pessetes (50.000 per el lloguer de la piscina i 35.000 per el professor del curset); clar que molts d'aquests doblers es recuperaran, ja que cada alumne del curset ha de pagar 500 ptes., i tinguent en compte que hi ha 42 alumnes inscrits a les classes de natació, el pressupost ja baixa una mica; apart hem demanat una subvenció a la «Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares», esperant que arribi qualque cosa, pel que el curset de natació normalment no costarà res a l'Ajuntament. Pel que fa referència a la municipalització de la piscina, crec que s'ha aconseguit totalment: la gent que vol anar a nadar ha de pagar cent pessetes per tot el mes, i crec que no hi ha ningú que no pugui pagar aquesta quantitat.

L'altra activitat és la de gimnàsia per a gent gran; cada dia està més demostrat quan necessari és fer un poc d'esport. I amb l'intenció de donar un servei al poble —objectiu primordial del Grup Jovent— es va montar aquesta activitat. Tres dies a la setmana i per 1.200 ptes., tots aquells que vulguin podren fer un poc de gimnàsia.

He deixat pel final l'activitat que més ens varem pensar per a l'hora de posar-la en marxa. I al cap i a la fi tots aquests esforços no han servit per a res, ja que el poble no ha respost: m'estic referint a la guarderia infantil.

Bé, ja no tenc res més a dir, nomes donar les gràcies en nom de tots els que feim feina dins el Grup Jovent, a l'Ajuntament pel recolzament que ens ha donat i principalment a tota la gent que de qualque manera ens ha permès donar-li un servei.

Pere Palou Sampol

ESPORTS

IX TORNEIG DE LA LLUM - SANT BARTOMEU, 81

Camp «Es Revolt» - Montuïri - Agost, 1981

EQUIPS PARTICIPANTS

ALEVINS: La Salle Manacor, Mallorca, Patronat i San Gaietà.

INFANTILS:

Grup I: Cide, La Salle Palma i Montuïri.

Grup II: Cide At., Mallorca i Patronat.

JUVENILS B (II y III divisió): Montuïri, Son Carrió i Villafranca.

JUVENILS A (I divisió nacional i regional):

Grup II: Cide, P.M. Mallorca i San Gaietà.

Grup I: La Salle, Patronat i Verge de Lluc.

Diumenge dia 8, a las 21: Arribada al camp dels jugadors de tots els equips participants.

A les 21'30: INAUGURACIÓ DEL «IX TORNEIG DE LA LLUM» i PRESENTACIÓ DELS EQUIPS PARTICIPANTS.

A les 22 h.: Partit inaugural: Verge de Lluc - La Salle. (Juvènils A - Grup I).

CALENDARI GENERAL

Dilluns dia 10

A les 21 h.: Patronat - Cide At. (Infantils - Grup II).

A les 22'30 h.: P.M. Mallorca - San Gaietà (Juvènils A - Grup II)

Dimarts, dia 11

A les 21 h.: La Salle - Montuïri (Infantils - Grup I).

A les 22'30: La Salle - Patronat (Juvènils A - Grup I).

Dimecres, dia 12

A les 21 h.: Cide At. - Mallorca (Infantils - Grup II).

A les 22'30 h.: Cide - P.M. Mallorca (Juvènils - Grup II).

Diumenge, dia 16

A les 19'30 h.: Patronat - San Gaietà (Alevins).

A les 21 h.: Patronat - Mallorca (Infantils - Grup II)

A les 22'30 h.: Patronat - Verge de Lluc (Juvènils A - Grup I)

Dilluns dia 17

A les 21 h.: Montuïri - Cide (Infantils - Grup I).

A les 22'30: Montuïri - Son Carrió (Juvènils B).

Dimarts dia 18

A les 21 h.: Mallorca - La Salle Manacor (Alevins).

A les 22'30: San Gaietà - Cide (Juvènils A - Grup II).

Dimecres dia 19

A les 21 h.: Cide - La Salle (Infantils - Grup I).

A les 22'30: Villafranca - Montuïri o Son Carrió (Juvènils B).

Dijous dia 20

A les 21 h.: 3.º y 4.º lloc alevins.

A les 22'30: 5.º y 6.º lloc juvenils A.

Divendres dia 21

A les 21 h.: Final alevins.

A les 22'30: Villafranca - Montuïri o Son Carrió (Juvènils B).

Dissabte dia 22

A les 18'30: 5.º y 6.º lloc infantils.

A les 20 h.: 3.º y 4.º lloc infantils.

A les 21'30: Finals infantils.

Dimarts dia 25

A les 18'30: 3.º y 4.º lloc juvenils A

A les 20'15: Final juvenils A

A les 21'45: Entrega de trofeus i clausura del

«IX torneig de la llum - Sant Bartolomeu, 81»

Els millors esportistes de Balears

La nostra paisana, Francesca Gomila Garau, del Col·legi Nacional d'E.G.B. de Montuïri fou proclamada per la Federació Balear, millor jugadora de balonmano de 1980 dins la seva categoria.

Aquí la veim, la segona a l'esquerra, amb els altres esportistes que obtingueren la mateixa distinció.

BONA PAU la felicita i desitja que li serveixi per progressar dins aquest esport.

FOTOGRAFIES ANTIGUES DE MONTUÏRI

A la «foto» de damunt veim un grup d'amics que es retrataren davan ca Na Xoroia el dia de Nadal de 1935.

A la fotografia del costat hi ha asseguda madò Bet Palosa, al voltant de l'any 30.

ENDEVINALLES

Mentre sóc entre les gents,
foc respir i no m'abraç,
i de mi fan tan de cas
que me'envien molts presents.

A mi les bèsties em llencen
i em recullen les persones,
i, finalment, per les plantes
sóc una cosa molt bona.

No sóc persona, però parlo
com si persona sigués,
tinc la veu de la persona,
però d'ella no tinc res més.

Corra molt i no el veus gens,
i et molesta quan el tens.

Sóc de ferro i amb forats
tinc adornat mon voltant,
sóc plebèia, puix per terra
tot el dia estic anant,
i encara que ma vàlua és poca,
m'imiten bo i fent-me d'or,
i aquell que un dia a mi em troba
em guarda, puix que duc sort...

SOPA DE LLETRES:

L	L	O	R	E	R	O	Y
C	A	R	E	Z	T	A	B
I	T	U	L	Z	T	I	N
P	T	C	A	S	U	A	L
R	X	A	E	K	M	I	F
E	O	N	A	C	A	X	U
R	I	Y	C	J	H	O	W
G	P	A	N	I	Z	L	A

7 noms d'arbres
ò arbustos

Solucions al «passatemps» Juliol

1° 10%
2° al pol nord

COL-LOQUI A ASSIS (ITALIA) SOBRE PARRÒQUIES

«La parròquia continua essent lloc vàlid d'acollida i de trobada pel creient d'avui, i també per tota persona de bona voluntat». Aquesta és, potser, una de les conclusions principals a que arribàren els més de 300 participants de tota Europa al Col·loqui Bienal de Parròquies celebrat a Assis (Itàlia). Entre els quatre mallorquins, hi va assistir En Bartomeu Tauler, el nostre Recctor, que mos compta la bona impressió d'una trobada tan important i oberta.

25 ANYS ENRERA

Agost 1956

BONA PAU d'aquest mes publicava: «Un grup d'entusiastes montuirers ha organitzat una col·lecta per adecantar el passadís que hi ha vora el campanar i obrir a la paret un arc gòtic que donarà al típic racó un aspecte agradable i pin-toresc. Prest es posaran mans a l'obra».

MOVIMENT PARROQUIAL

NOU CRISTIÀ:

Dia 5 de juliol.—Pere Febrer Mayol, fill de Jaume i d'Antònia.

PASÀ A LA CASA DEL PARE

Antònia Garcias Ripoll «Murtona», 92 anys, viuda.

Germanor cristiana

La paràbola del bon samarità diu cosa d'això. El proïsme no és un qualificatiu que se dóna a les persones segons els seus mèrits o desmèrits. És de l'actitud del samarità, del fet d'acostar-se al ferit, d'on surt la raó que fa que aquest ferit sia el proïsme. No ho determina la llei qui és el proïsme, sinó la capacitat d'acollida de cadascú.

El deixeble de Jesús és aquell en qui aquesta capacitat d'acollida tendeix al màxim. Per això, si és conseqüent, tothom és per a ell el proïsme, perquè ell s'acostarà a cada u dels qui trobi en el seu camí.

A moltes planes de l'Evangeli hi apareix una idea insistent: la germanor. L'actitud de Jesús d'apropar-se a tots, especialment als més humils, capgira el comportament religiós del seu temps. En l'actitud religiosa de Jesús els altres no queden aïllats en el lloc que la societat o la seva sort personal els ha empès.

El deixeble de Jesús estima tothom, no d'una manera generalitzada, com qui estima la humanitat, sinó ben concret aquells que topa en el seu voltant.

Aquesta actitud religiosa de Jesús i del seu deixeble no és més que l'expressió conseqüent del fonament de la seva fe: Déu s'ha manifestat el Pare de cada u dels homes, els hi ha parlat d'una manera singular, els ha salvat tal com cada un és.

D'això en neix la germanor que proclama el cristianisme. Una germanor que no podem confondre amb la fraternitat que inspira molts de programes socials moderns. La germanor que se conté en l'experiència religiosa de Jesús i del seu deixeble no perd res de la singularitat de cada germà, no els anivella en una igualtat despreocupada dels problemes de cada dia. Per això mateix pot la germanor cristiana exigir més atenció als més petits i als seus problemes, encara que moltes vegades aquests problemes estiguin tan lluny de les tradicions «religioses».

D'aquí també que l'Església, el poble que arreplega el Crist, estigui tan enfora del que nosaltres entenem per poble. I en el servei de la caritat hi troba aquest nou poble de Déu la seva carta de constitució. Servici, per tant, que haurà d'oferir comunitàriament a les comunitats i pobles ben concrets en que viu.

Potser la rutina, la falta de parar-hi esment, ens facin difícil junyir totes aquestes veritats amb el que entre nosaltres coneixem com a Càritas. Si això és així, el que fa falta és que tots plegats emprenguem la tasca de fer de les institucions caritatives un autèntic i cristià servei de la caritat. — J. G.